

579

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 października 1995 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykazu zadań państwowych, które mogą być zlecone jednostkom niepaństwowym.

Na podstawie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685 oraz z 1995 r. Nr 78, poz. 390) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1994 r. w sprawie wykazu zadań państwowych, które mogą być zlecone jednostkom niepaństwowym (Dz. U. Nr 131, poz. 657), po liczbie porządkowej 82 dodaje się liczbę porządkową 82a w brzmieniu:

1	2
„82a	Organizowanie i prowadzenie szkoleń dla samorządu terytorialnego, związanych z przejmowaniem przez gminy nowych zadań od administracji rządowej”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Oleksy*

580

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 10 października 1995 r.

w sprawie trybu, rodzaju i wysokości udzielania nagród za znaleziska i wykopaliska archeologiczne.

Na podstawie art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i Nr 56, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. Znalazcy przedmiotu archeologicznego lub odkrywcy wykopaliska przysługują nagroda pieniężna lub dyplom.

§ 2. 1. Nagrody pieniężne za znaleziska lub wykopaliska oraz dyplomy przyznaje Minister Kultury i Sztuki na wniosek konserwatora.

2. Decyzja o przyznaniu nagrody pieniężnej lub dyplomu powinna być podjęta w terminie 3 miesięcy od daty zawiadomienia konserwatora o znalezisku lub dokonaniu odkrycia wykopaliska.

§ 3. Przez użyte w rozporządzeniu określenie „konserwator” należy rozumieć wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego ze względu na miejsce znaleziska lub wykopaliska.

§ 4. 1. Nagrodę pieniężną przyznaje się, gdy znalezisko lub wykopalisko posiada wartość materialną.

2. Wysokość nagrody pieniężnej nie może przekroczyć 25-krotnego przeciętnego wynagrodzenia w sferze przedsiębiorstw, określonego obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, publikowanym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, obowiązującym w dniu wypłaty nagrody.

3. W wyjątkowych wypadkach, gdy znalezisko lub wykopalisko posiada wartość materialną, a także znaczną wartość historyczną, naukową lub artystyczną, na wniosek konserwatora, wysokość nagrody pieniężnej może ulec podwyższeniu do 30-krotnego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.

§ 5. Jeżeli kilka osób znalazło przedmiot archeologiczny lub dokonało wykopaliska, nagrodę dzieli się w określonym przez te osoby stosunku, a w braku ich zgody — w częściach równych.

§ 6. W przypadku gdy wykopalisko lub znalezisko archeologiczne posiada wyłącznie wartość naukową, historyczną lub artystyczną, Minister Kultury i Sztuki przyznaje dyplom.

§ 7. W ciągu 3 dni po otrzymaniu zawiadomienia o znalezisku lub dokonaniu odkrycia wykopaliska konserwator:

- 1) sprawdza okoliczności faktyczne dotyczące znaleziska lub odkrycia wykopaliska i stanu ich zabezpieczenia,
- 2) podejmuje w razie potrzeby właściwe działania zabezpieczające.

§ 8. Po dokonaniu czynności, o których mowa w § 7, konserwator obowiązany jest przy udziale rzeczoznawców Ministra Kultury i Sztuki dokonać oceny wartości znaleziska lub wykopaliska pod względem historycznym, naukowym i artystycznym oraz dokonać oszacowania ich wartości materialnej.

§ 9. Nagroda nie przysługuje:

- 1) osobom zajmującym się zawodowo poszukiwaniami archeologicznymi,
- 2) osobom zatrudnionym w grupach zorganizowanych dla poszukiwań archeologicznych przez państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne.

§ 10. Nagrody pieniężne wypłaca się ze środków przewidzianych na ochronę zabytków w budżecie Ministra Kultury i Sztuki.

§ 11. Ewidencję przyznanych dyplomów i nagród pieniężnych prowadzi Generalny Konserwator Zabytków.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 12 kwietnia 1963 r. w sprawie nagród za znaleziska i wykopaliska archeologiczne (Dz. U. Nr 21, poz. 111 i z 1988 r. Nr 2, poz. 6).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1996 r.

Minister Kultury i Sztuki: *K. Dejmek*

581

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 10 października 1995 r.

w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie telekomunikacyjnym.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Za samodzielną funkcję techniczną w budownictwie telekomunikacyjnym uważa się działalność określoną w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 89, poz. 414), zwanej dalej „ustawą”.

§ 2. Uprawnienia budowlane w telekomunikacji są udzielane w specjalnościach instalacyjnych w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń dla:

- 1) telekomunikacji przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą,
- 2) telekomunikacji radiowej.

Rozdział 2

Zakres uprawnień budowlanych w telekomunikacji

§ 3. 1. Do uzyskania uprawnień budowlanych w telekomunikacji wymagane jest, w zależności od zakresu tych uprawnień, posiadanie odpowiedniego lub pokrewnego wykształcenia wyższego albo odpowiedniego wykształcenia średniego, odbycie wymaganej praktyki zawodowej i zdanie egzaminu lub posiadanie co najmniej wykształcenia zasadniczego zawodowego, dyplomu mistrza i zdanie egzaminu.

2. Za wykształcenie odpowiednie dla uzyskania uprawnień budowlanych w telekomunikacji uważa się:

- 1) studia o kierunku elektronika i telekomunikacja w specjalności z zakresu telekomunikacji,
- 2) studia o kierunku elektrotechnika w specjalności z zakresu telekomunikacji,
- 3) szkołę średnią w zawodzie technik telekomunikacji,
- 4) szkołę średnią w zawodzie technik elektronik w specjalności z zakresu telekomunikacji.

3. Za wykształcenie pokrewne dla uzyskania uprawnień budowlanych w telekomunikacji uważa się inne studia dzienne, które w obowiązkowym programie nauczania zawierają zagadnienia związane z telekomunikacją.

4. Zasady uznawania wykształcenia uzyskanego za granicą za równorzędne z wykształceniem technicznym uzyskanym w kraju określają odrębne przepisy.

§ 4. 1. Uprawnienia budowlane w telekomunikacji mogą być wydawane w zakresie ograniczonym do projektowania lub kierowania robotami budowlanymi lub nie ograniczonym łącznie do projektowania i kierowania.

2. Ustanawia się specjalizacje w ramach specjalności instalacyjnych w zakresie sieci, linii, instalacji i urządzeń w telekomunikacji:

- 1) przewodowej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, dotyczącej urządzeń liniowych i stacyjnych,
- 2) radiowej, dotyczącej obiektów nadawczych radiofonii i telewizji naziemnej oraz nadawczych i odbiorczych obiektów radiokomunikacyjnych.

§ 5. Uprawnienia do projektowania bez ograniczeń w danej specjalności stanowią również podstawę do sprawdzania projektów w specjalizacjach objętych tymi uprawnieniami.

§ 6. Uprawnienia budowlane do wykonywania pracy na stanowisku majstra i kierowania w powierzonym zakresie robotami w budownictwie telekomunikacyjnym stanowią podstawę do wykonywania tych czynności w zakresie objętym rzemiosłem określonym w dyplomie mistrza.

Rozdział 3

Praktyka zawodowa

§ 7. Uzyskanie uprawnień budowlanych w telekomunikacji wymaga spełnienia następujących warunków:

- 1) do projektowania bez ograniczeń:
 - a) posiadania odpowiedniego wyższego wykształcenia,